

نگاهی کوتاه به روز خبرنگار سال ۱۳۹۹

هفته مرداد 1399 به تاریخ پیوست. روزی که به نام خبرنگار نامگذاری شده است گذشت تا خبرنگاران یک سال دیگر چشم انتظار روزی باشند که در آن همه با آن ها مهربان می شوند. همه از خوبی ها و ویژگی هایشان سخن می گویند، همه در صدور پیام تبریک از یکدیگر سبقت می گیرند و همه هورا می کشند و از سختی ها و دردمندی ها و شجاعت و مصائب شان سخن می گویند و بحث ها مطرح می کنند.

روز خبرنگار عجب روزی است. کسانی که تا دیروز برای دیدن و زیارت کردنشان به ساعت ها هماهنگی و ده ها تلفن و صدها من بمیرم و تو بمیرم نیاز بود با پای خودشان در جمع خبرنگاران حاضر می شوند و بالاتر از همه این را نیز افتخاری برای مجموعه تحت مدیریت به حساب می آورند.

هر سال که می گذرد بر گستردگی گرامی داشت این روز افزوده می شود اما این تحول فقط در پوسته است و در اندرون و عمل ها و در چارچوب ساختاری خالی تر و تهی تر از گذشته ها نشان می دهد.

امسال به دلایل مختلف و بدون در نظر گرفتن دید و بازدیدها و رفت و آمد ها و به ظاهر سخنان شیرین بر زبان ها راندن می توان گفت که روز خوب و ایده آلی برای خبرگاران استان نبود. کسی به دل نگیرد و از صاحب این قلم دلخور نشود. گرامی داشت زحمات خبرنگاران در چند دیدار و بیانیه و پیام تبریک نمی تواند خلاصه شود البته از این گفته ها استنباط نشود که با برنامه های اجرا شده مخالفتی است، نه دست کسانی که احساس مسئولیت کردند و با آغوشی باز در دفاتر نشریات حاضر شدند درد نکند ولی بپذیریم که حضور ها و "به به" و "چه چه" گفتن ها نمی توانند التیام دهنده دردهای ناشی از مشکلات موجود خبرنگاران باشد.

غیبت استاندار

عدم حضور استاندار در دفاتر خبرگزاری ها و نشریات جای سؤال ندارد؟ ممکن است فشردگی برنامه و یا سفر و یا حضور میهمان و یا به یک هزار و دلیل به نوعی این اقدام استاندار توجیه شود ولی چندان قابل قبول نمی تواند باشد، چرا که اگر به جامعه خبری اهمیت

قائل شویم تقویم آن مشخص است و می شد دیگر برنامه ها با توجه به معلوم بودن روز خبرنگار برنامه ریزی شود. به هر حال خبرنگار است و روز مربوط به آن با اندکی این ور و آن ور کردن، توجیه مسئله کار سخت و دشواری نخواهد بود.

دلخوشی

دلخوشی فعالان عرصه رسانه تجدید دیدارها در روز خبرنگار در قالب یک مراسم و صرف یک وعده نهار و یا شام بود. بگذریم از این که گاهی وقت ها اثرات چنین مراسمی ممکن بود هفته ها و ماه ها در پیشانی خبرنگاران چشمک بزند ولی گاهی وقت ها تحمل یک سری منت ها با توجه به نقاط مثبت اش قابل تحمل می باشد.

کرونا و بیماری کووید 19 امسال این دلخوشی را از جانعه خبری گرفت و از لیست سخنرانی های سالیانه مسئولین یک وعده را کم کرد. آخر در چنین مراسمی مسئولین بیشتر از خبرنگاران پشت تریبون قرار می گرفتند. معمولا در مراسمی که به نام خبرنگاران تشکیل می شود درصد بالایی از سخنرانی ها به مسئولین می رسید. به جای آن که در روز خبرنگار، خبرنگاران سخنران و مسئولین شنونده باشند در استان ما برعکس عمل می شد. کرونا این رسم را بر هم زد و امید است بعد از بازگشت به حالت عادی سال آینده اگر مراسمی در روز خبرنگار برپا شود در آن مسئولین فقط شنونده باشند و خبرنگاران سخنران.

روز نه چندان دلچسب

امسال در روز خبرنگار اتفاقاتی برای برخی از خبرنگاران افتاد که کمتر تصورش می رفت. در روزی که اختصاص به گرامی داشت خبرنگار دارد طرح شکایت از خبرنگار و یا احضار وی زیاد نمی تواند خوش آیند باشد.

بحث دفاع از خبرنگاران و یا ایراد گرفتن بر شکایت ها و احضارها نیست اما می شد حداقل یک روز یعنی 17 مرداد را صبر کرد. اگر کسی مقصر باشد باید در قبال عملکردش پاسخگو باشد مهم انتخاب زمان مراجعه است، درست هم زمان با روز خبرنگار مقداری بیشتر به ذوق می زند و خلاصه آخرین بدبختی در 17 مرداد سال 99 بحث حمله به یکی از پیشکسوتان خوش نام عرصه رسانه بود. لطف اله حنیفه تاکنون آزارش به یک مورچه هم نرسیده است. چهره دوست داشتنی مطبوعات به دنبال تصادف مورد حمله قرار می گیرد ، فحش می شنود و کتک می خورد، کارش به بیمارستان می کشد . هرچند که اقدام مناسب و سریع مسئولین و

بخصوص ریاست محترم دادگستری استان و دادستان محترم اردبیل منجر به دستگیری ضارب شده و از این بابت باید تقدیر جانانه ای از زحمتکشان عرصه حفظ امنیت جامعه بشود ولی از بدشانسی خبرنگاران در روز خبرنگار سال 99 نمی شود بی تفاوت عبور کرد.

روز خبرنگار امسال نیز گذشت. هیچ کس نمی تواند ادعا بکند که هر آنچه خبرنگاران در یک سال گذشته انجام داده اند همه درست و بدون نقص بوده است، نمی توان گفت که همه خبرنگاران در انجام وظیفه و عمل به رسالت خطیرشان موفق بوده اند ولی می توان گفت آنهایی که فعالیت در عرصه رسانه را آگاهانه انتخاب کرده اند و به اهمیت وظیفه شان آشنایی دارند، دغدغه ای جز خدمت به جامعه اسلامی و مردم انقلابی و ولایتمدار ندارند. ممکن است در راستای انجام وظیفه مشکلات و اشتباهاتی پیش بیاید اما بپذیریم که همه اشتباهات آگاهانه و با برنامه ریزی قبلی نمی توانند باشند. اندکی صبر و حوصله می تواند در برطرف کردن سوء تفاهات نقش مؤثری داشته باشد.

اگر اعتقاد داریم که مردم باید در جریان توافقات روی داده در جامعه قرار بگیرند، خبرنگاران چاره ای جز عمل به تکلیف و وظیفه ندارند. خبرنگاران واقعی را در تحقق این اهداف یاری بکنیم و آن ها را برای حرکت در مسیر مستقیم ترغیب و تشویق نماییم.